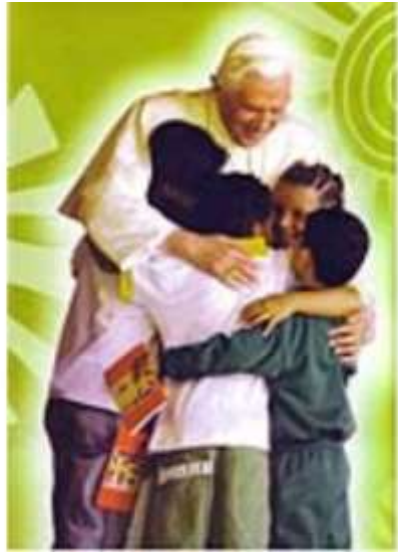

Nếu Các Con Yêu Kẽ Thương Mình Thì Nào Có Công Chi?

Ông Tim Guénard, tín hữu Công Giáo Pháp, năm nay 46 tuổi. Ông có vợ và 4 con. Ông sống về nghề nuôi ong mật ở căn nhà mang tên "Trang Trại Đức Bà" gần Lộ Đức. Trong tuổi thơ, ông từng bị hành hung và từng nung nấu hận thù. Giờ đây - cùng với hiền thê - ông mở rộng cửa đón tiếp các bạn trẻ kém may mắn, sống lây-lát bất-hạnh vì thiếu tình yêu. Xin nhường lời cho ông

nói về kinh nghiệm đau thương của tuổi trẻ và về các hồng ân của cuộc đời trong đó có hồng ân Tha Thứ theo tinh thần Kitô Giáo.

Thân phụ tôi nghiện rượu. Mỗi lần say rượu, người đánh đập tôi tàn nhẫn. Tàn bạo đến độ đáng lý ra tôi bị tàn tật suốt đời. Nhưng may mắn tôi chỉ bị què-quặt lê-lết trong vòng ba năm. Sau đó tôi có thể đi đứng bình thường. Trong đau thương cùng cực tôi nuôi 3 giấc mộng để có thể sống sót: ra khỏi trại cải huấn / đứng đầu băng đảng / giết chết thân sinh. Lúc ấy, hận thù là món quà ngăn chặn tôi tự tử. Hận thù bám sát khiến tôi không thể quên cũng không thể Tha Thứ!

Hận thù trở thành "nhiên-liệu" giúp tôi sống sót trong cảnh khốn cùng. Hận thù là cái xách-đeo-lưng nhưng lại quá nặng khiến tôi vác không nổi. May mắn là trên bước đường khốn cùng ấy tôi gặp được những con người - đích thật là món quà của THIÊN CHÚA. Họ tặng tôi cái xách-đeo-lưng khác, nhẹ hơn nhiều. Cái xách này chính là niềm **HY VỌNG**. Trong đời tôi, nếu có người nhẫn-tâm làm "nhà-nát" con tim tôi thì THIÊN CHÚA lại gọi người khác đến để sửa chữa, "ủi tim lại" cho thẳng. Họ giúp tôi chọn một lối đi khác cao cả hơn là con đường thù hận báo oán!

Món quà đầu tiên THIÊN CHÚA tặng cho tôi chính là Martine - hiền thê đầu ái của tôi. Nàng xuất thân từ một gia đình nề-nếp phong-nhã nhưng bằng lòng kết hôn với tôi là một tên lang thang đầu đường cuối phố. Chưa hết. Sau khi thành hôn, nàng đồng ý cho tôi thực hiện một giấc mơ:

- Biến mái ấm gia đình thành căn nhà mở rộng cửa tiếp đón người bất hạnh.

Thưa ban đầu, chúng tôi chỉ dự định tiếp đón từng người một. Nhưng rồi tin vui lan nhanh đến độ có nhiều người đến gõ cửa xin tá túc khiến căn nhà trở thành chật hẹp. Chúng tôi bắt buộc phải mở thêm căn nhà khác. Đây không phải chuyện dễ. Bởi lẽ, thật khó khăn khi rước vào nhà toàn những tên du-côn, những bộ mặt rừng-rú. Chỉ có điều giúp chúng tôi tiến bước, đó là ý tưởng:

- *THIÊN CHÚA viếng thăm chúng tôi qua những bộ mặt du đảng!*

THA THỨ là cuộc chiến cao đẹp nhất. Tha Thứ không phải là "quên-đi" nhưng là "sống-với". Tha Thứ là món quà bao la, bởi lẽ nó dạy con người trước tiên biết diễn tả nỗi đau khổ. Và một khi được diễn tả rồi thì đau khổ không tái xuất nữa. Một đau khổ ngấm-ngâm thì sẽ phát sinh hận thù, bạo lực và báo oán. Không sớm thì muộn, con người nên làm bạn với đau khổ, dành đủ thời giờ để cho đau khổ chiếm đóng chỗ của nó. THIÊN CHÚA ban cho con người ký ức không phải để chực dữ nhưng là để nhớ, để không tái phạm và để canh tân. Và trên đường đời, chúng ta may mắn gặp được những tâm hồn cao thượng, những bậc quân tử. Cá nhân tôi, tôi được gặp ông Martin Gray và ông Dimitri. Cả hai từng chịu đau khổ khôn lường trong thời thế chiến nhưng đã hoàn toàn tái lập cuộc đời và không bao giờ nuôi dưỡng hận thù. Tôi cũng được hồng phúc gặp Cha Thomas Philippe (1905-1993), dòng Đaminh, và các Linh Mục Công Giáo. Các Vị nói với tôi về Tha Thứ. Tất cả các cơ may này giúp tôi tìm lại ý nghĩa và hướng nếm hương vị cuộc đời. Không Tha Thứ tức là tự hủy diệt. Tha Thứ là tự chọn quyền canh tân, tái lập và chữa lành để có thể giúp đỡ tha nhân. Tha Thứ là khí cụ duy nhất trao ban ý nghĩa cho đau khổ!

Tha Thứ luôn có hai chiều: Tha Thứ chính mình trước khi Tha Thứ cho tha nhân. Trong trường hợp của tôi, trước khi Tha Thứ cho thân phụ tôi, tôi phải bắt đầu Tha Thứ cho tôi trước: một cuộc sống tàn bạo, hận thù và báo oán. Sau đó tôi mới từ từ nghĩ đến chuyện phải Tha Thứ cho thân phụ. Trên lộ trình thứ hai này tôi phải dành một thời gian rất lâu, rất lâu. Giống như Đức Chúa GIÊSU đã dành một thời gian rất lâu, rất lâu để chờ đợi một tội nhân thống hối quay về với Ngài. Khi đạt đến mức độ Tha Thứ rồi thì Tha Thứ giúp tôi làm một cuộc đổi đời toàn diện và cho tôi cơ may hưởng nếm hương vị cuộc đời. Sở dĩ được như thế là nhờ Ôn Thánh Chúa. THIÊN CHÚA đồng hành và biến đổi những yếu đuối của tôi. Ngài khiến đôi bàn tay tôi trở thành đôi bàn tay phân phát Tình Yêu. Ngoài ra tôi lần hạt Mân Côi hàng ngày. Kinh Mân Côi biến đổi con người tôi đến độ các con tôi nói:

- *Ba thay đổi hẳn, không giống như trước!*

Nhận xét của các con tôi là lời an ủi thâm thúy dịu dàng nhất. Và dĩ nhiên tôi không bao giờ quên hồng ân bảo trợ của Hiền Mẫu MARIA Thiên Quốc trong cuộc đời tôi nói riêng và trong cuộc sống gia đình tôi nói chung. Chính vì thế mà chúng tôi đặt tên cho căn nhà chúng tôi là "Trang Trại Đức Bà!". Không có tên gọi nào khác êm ái dịu dàng hơn!

... Các con đã nghe Luật dạy rằng: "Mắt đền mắt, răng đền răng". Còn Thầy, Thầy bảo các con: "Đừng chống cự người ác, trái lại, nếu bị ai vả má bên phải, thì hãy giơ cả má bên trái ra nữa. Nếu ai muốn kiện con để lấy áo trong của con, thì hãy để cho nó lấy cả áo ngoài. Nếu có người bắt con đi một dặm, thì hãy đi với người ấy hai dặm. Ai xin, thì hãy cho; ai muốn vay mượn, thì đừng ngoảnh mặt đi". Các con đã nghe Luật dạy rằng: "Hãy yêu đồng loại và hãy ghét kẻ thù". Còn Thầy, Thầy bảo các con: "Hãy yêu kẻ thù và cầu nguyện cho những kẻ ngược đãi các con. Như vậy, các con mới được trở nên con cái của CHA các con, Đấng ngự trên Trời, vì Người cho mặt trời của Người mọc lên soi sáng kẻ xấu cũng như người tốt, và cho mưa xuống trên người công chính cũng như kẻ bất chính. Vì nếu các con yêu thương kẻ yêu thương mình, thì các con nào có công chi? Ngay cả những người thu thuế cũng chẳng làm như thế sao? Nếu các con chỉ chào hỏi anh em mình thôi, thì các con có làm gì lạ thường đâu? Ngay cả người ngoại cũng chẳng làm như thế sao? Vậy các con hãy nên hoàn thiện, như CHA các con trên Trời là Đấng Hoàn Thiện" (Mátthêu 5,38-48).

("Annales d'Issoudun", Revue de Notre Dame du Sacré Coeur, Mars 2009, trang 14-16).

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt